

Dež prehitel komunalce

Po koledarju se je zima začela šele pred nekaj dnevi. Toda kaj, ko se vreme kaj malo meni za koledarske letne čase in tako smo v Ljubljani že precej pred začetkom »uradne« zime dobili snežno odejo. To je po eni strani dobro, kajti snega so se razveselili otroci in seveda smučarji, po drugi strani pa slabo, kajti komunalci morajo v takih priložnostih pokazati, kako so se pripravili na boj s snežno odejo. Da seveda o vseh ostalih ne- vsečnostih šoferjev, toplarn in kaj

vem koga še vse sploh ne govorimo.

In ko pade prvi sneg, čakamo na splužene ulice, očiščene pločnike in parkirne prostore, se jezimo nad poledeneli potmi. Kako je bilo letos? So delavci, ki morajo skrbeti za pravočasno in temeljito čiščenje snega s šišenskih ulic in cest, dobro opravili svoje delo? Ali so se morda občani spet pritoževali nad njihovo učinkovitostjo? Trije občani so povedali:

kih so morali hoditi ljudje in prava sreča je, da se jih ni še več poškodovalo pri padcih.

JOŽE ŽELEZNIK, delavec: »Komunalci so svoje delo izredno slabo opravili in če ne bi bilo dežja, potem bi imela Ljubljana še sedaj kaj klavirno podobo — slabo splužene ceste, poledeneli pločnike, sneg na postajališčih avtobusov mestnega prometa. Prav neverjetno je, po kako poledenelih pločni-

MARIJA SPLICHAL, upokojenka: »Po pravici vam povem: čisto nič nisem zadovoljna z delom delavcev, ki morajo odstranjevati sneg s pločnikov in cest. Spet smo hodili po poledenelih pločnikih in

predvsem starejši ljudje zelo težko hodijo po takih pločnikih. Pred našo hišo je bil sneg lepo skidan — menda po hišnikovi zaslugi.

ANDREJ GAVRIČ, prodajalec: »Prav učinkovito čiščenje snega že ni bilo. Pred trafiko, kjer prodajam, je avtobusna postaja in povem vam, da so ljudje dolgo časa vstopali in izstopali iz avtobusov čez kupe snega. Ali drug primer. Pločniki so bili tako zaledeneli, da sem enkrat na poti v službo pošteno padel. Saj vem, da so se komunalci trudili, da imajo težave, toda tokrat svoje naloge niso opravili tako, kot smo pričakovali.

F. Kmetič
Foto: F. Rozman

Kaj pa predpisi?

ODLOK o ureditvi zimске službe na ureditvenem območju mesta Ljubljane (Uradni list 29/75)

5. člen:

Hišni sveti, zbori stanovalcev, upravitelji in uporabniki objektov, poslovnih hiš in lokalov ter lastniki zgradb, ki so istočasno tudi uporabniki, so dolžni:

- odstranjevati sneg s hodnika do tal;
- sproti odstranjevati s strehe, žlebov in hodnika ledene sveče;
- posipati hodnik ob poledici;
- očistiti ulične požiralnike in ob vozišču zagotoviti odvodnjavanje.

7. člen:

Zapadli sneg mora biti odstranjen s hodnikov do tal vsakokrat, ko ga zapade 5 cm in sicer najkasneje do 6.30.

8. člen:

Ob poledici se mora hodnike in pešpoti posipavati s soljo ali peskom. Prepovedano je posipavanje z žaganjem, smetmi ali drugim materialom.

PISMO

Človek postaja vedno večji suženj nikotina, pa kljub vsem ugotovitvam posledic za zdravje nima moči, da bi se otrsela tega suženjstva. Ako bomo še naprej tako lagodno gledali to zlo, potem si nikar ne domišljajmo ne vem kakšnih zaslug za napredek in razvoj naše družbe, če jo pa s takim suženjstvom nikotina zastrupljamo že v rani mladosti.

Kdo je pred petdesetimi leti videl toliko kajenja med mladimi kot danes? Kam to pelje, so nam raziskovalci o vplivu nikotina na zdravje že nešteto krat obrazložili. Bronhialna obolenja in rak na pljučih, katerih žrtve so že nešteti ljudje, ne bi smela iti tako mirno mimo nas. Pa ne samo kajenje, že samo vdihavanje cigaretnega dima v zadimljenih prostorih napada celo nekadilce in njihovo

zdravje. Ali je res v naši družbi, ki je znana kot ena najnaprednejših v svetu, nemogoče preprečiti komercialne težnje našega gospodarstva in preusmeriti proizvodnjo tobaka in cigaret v industrijske proizvode, ki zdravju ne bi škodovali?

To je samo ena stran medalje. Potrebno pa je pogledati tudi drugo stran. Če je človek že slabič in ni v stanju po pameti uravnati svojega življenja, je pač dolžnost vseh ostalih, da takemu slabiču pomagajo. Ta pomoč, ki se iz dolžnosti spremeni v pravico, pride zlasti v poštev, kadar tak slabič s cigareto zastruplja ne samo sebe, ampak tudi vso svojo okolico in soljudi, obenem pa onemogoča normalno zdravo življenje nekadilcem. Vzemimo samo nekaj primerov iz življenja. Danes nič več

ne vpraša kadilec, ko vstopi v kakršenkoli prostor, ali lahko kadi v njem ali ne, temveč je zanj samoumevno, da ima prednost s kajenjem. Kadilci so postali že nezavedajoči se agresorji nad življenjem in zdravjem nekadilcev, medtem pa nekadilci s svojo pasivnostjo še podpirajo tako nezdravo početje kadilcev. Zato je nujno potrebno, da se v naši družbi zaščiti šibkejšega pred agresivnostjo ljudi, ki vidijo samo sebe in svoje varajoče užitke pri kajenju cigaret. Zamislimo si samo, kaj pravzaprav počenja tak neodgovoren kadilec, ko v osebnih vozilih prevaža svoje otroke, pri tem pa puha cigaretni dim?

Koliko pritožb sem že slišal od sogovornikov glede kajenja v pisarnah, ko kadilci »terorizirajo« nekadilce. Danes si nevljuden, če kadilcu v pisarni rečeš, da ne preneseš cigaretnega dima in če ga prosiš, da ugasne cigareto. Sam iz prakse vem, da se večina kadilcev za te prošnje ne zmeni. Še huje je na raznih sestankih in sejah, kjer

je zaradi kajenja resnemu in zainteresiranemu nekadilcu preprečeno sodelovanje pri raznih družbeno-političnih in gospodarskih vprašanjih. Nekadilci se že podzvestno ogibajo takemu okolju, s tem, pa seveda tudi sodelovanju pri takem delu.

Boj proti onečiščenju zraka iz tovarniških dimnikov je naša družba že začela, pozabila pa je na organiziran boj proti kajenju in zadimljenju zraka z nikotinom v našem najbližjem okolju, ki bi ga lahko očistili sami z malo dobre volje brez raznih čistilnih naprav.

Zato predlagam, da se vsi nekadilci organizirajo v boj za zaščito zdravja pred cigaretnim dimom, ki ga povzročajo kadilci, in tako stopijo iz svoje pasivnosti v aktivno delo za boljše zdravje naših otrok in nas samih. Z organizacijo »DRUŠTVA NEKADILCEV« bi lahko strnili naše vrste in pokazali vsem kadilcem, da smo močnejši ne samo po številu, ampak tudi po vplivu med ljudmi. Naloge društva bi bile mnogoštevilne: od propagande za nekajenje, skrbi za zaščito zdravja do prepovedi kajenja povsod tam, kjer je to družbeni interes.

Ostoj Stare